

نگاه اجمالی به سیمای زن در اساطیر ایرانی

دکتر پرفسر فاطمه سعدی حسین

دانشگاه بغداد، دانشکده زبان، گروه زبان فارسی

دکتر رنا علی مجید صالح الزریجاوی

دانشگاه بغداد، دانشکده زبان، گروه زبان فارسی

در آمد

به روانی آب ، به گرمی آتش و به ارزشمندی خاک ایران ، فردوسی شاهنامه می سراید . افسانه ها و حماسه ها و تاریخ رفته از یاد را دو باره زنده می کند و در آینه ای به گستردگی ایران نمایان می سازد م فردوسی چشم ژرفانگر خویش را در ((توس)) خراسان به جهان گشود و با سرودن شاهنامه نوریده ء ملت ایران شد و نامی ماندگار در ادبیات حماسی ملل . بیشتر زندگی پر ثمر او در زمان سامانیان و شکوفایی ادبیات پارسی گذشت و دورهء شکوه پسیری را با غم از دست دادن فرزند برومند خود ، در زمان سلطان غزنوی ، محمود ، در سخنی و تنگدستی به سرد برد و سر انجام پس از سال رنجی پر شور ، شاهنامه را به پایان رسانید و شاهکارهای به یادگار نهاد و رفت . رفت ، اما نمرده که (تخم سخن) را پراکنده بود و (سرو سایه فکنی) بر افراشته بود .

شاهنامه ، باز آفرینی نگاشته و بر گزیده است از (حماسه) های باستانی و مدارکی تاریخی که با آگاهیهای فردوسی از فرهنگ و ادب پارسی و نبوغ و هنر ویژه ء وی آمیخته گشته است و نه تنها یک منظومه ء بزرگ حماسی ، بلکه سند و کارنامه ء فرهنگی و تاریخی ملت ایران نیز می باشد . در شاهنامه قهرمانها و شخصیتها نقشهایی گوناگون دارند ، گاه جنبه ای (اسطوره ای) و نمادین و گاه واقعیت تاریخی می یابند .